Ostatnia aktualizacja: 20 lutego 2016 r.

Okręgowy Urząd Górniczy w Gdańsku

Jak załatwić sprawy?

Sposoby przyjmowania i załatwiania spraw

Podstawowym aktem prawnym regulującym sposób przyjmowania i załatwiania spraw przez organ administracji publicznej, jakim jest Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, jest ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.).
W toku postępowania administracyjnego Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku wydaje decyzje i postanowienia.

Na postanowienia Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku służy stronom prawo wniesienia zażalenia do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach za pośrednictwem Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia (dotyczy tylko tych postanowień, dla których wniesienie zażalenia wyraźnie wynika z konkretnego przepisu).

Od decyzji Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku służy stronom odwołanie do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach za pośrednictwem Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.

Skargi i wnioski Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku przyjmuje i załatwia zgodnie z art. 221 - 256 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego oraz przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46)

Przyjmowanie skarg i wniosków

- Skargi i wnioski można złożyć w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Gdańsku pisemnie, za pomocą telefaksu, poczty elektronicznej, a także ustnie do protokołu. Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku (lub wyznaczony przez niego zastępca) przyjmuje obywateli w sprawach skarg i wniosków w siedzibie Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku przy ul. Białej 1.
- W razie zgłoszenia skargi lub wniosku ustnie, przyjmujący zgłoszenie sporządza protokół, który podpisują wnoszący skargę lub wniosek i przyjmujący zgłoszenie. W protokole zamieszcza się datę przyjęcia skargi lub wniosku, imię, nazwisko (nazwę) i adres zgłaszającego oraz zwięzły opis treści sprawy. Przyjmujący skargi i wnioski potwierdza złożenie skargi lub wniosku, jeżeli zażąda tego wnoszący.
- Pracownik, który otrzymał skargę dotyczącą jego działalności, obowiązany jest przekazać ją niezwłocznie swojemu przełożonemu służbowemu.

Załatwianie skarg i wniosków

- Skargi i wnioski nie zawierające imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu wnoszącego pozostawia się bez rozpoznania. Jeżeli z treści skargi lub wniosku nie można należycie ustalić ich przedmiotu, wzywa się wnoszącego skargę lub wniosek do złożenia, w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wezwania, wyjaśnienia lub uzupełnienia, z pouczeniem, że nie usunięcie tych braków spowoduje pozostawienie skargi lub wniosku bez rozpoznania.
- Jeżeli rozpatrzenie skargi lub wniosku wymaga uprzedniego zbadania i wyjaśnienia sprawy, Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku będąc organem właściwym do rozpatrzenia skargi lub wniosku, zbiera niezbędne materiały. W tym celu może zwrócić się do innych organów o przekazanie niezbędnych materiałów i wyjaśnień. Jeżeli Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku nie jest właściwy do rozpatrzenia skargi lub wniosku, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni przekazać skargę lub wniosek właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego lub wnioskodawcę, albo w przypadku skarg, wskazać skarżącemu właściwy organ.

- Jeżeli skarga lub wniosek otrzymany przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku dotyczy kilku spraw podlegających rozpatrzeniu przez różne organy, Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku rozpatruje sprawy należące do jego właściwości, a pozostałe przekazuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, właściwym organom, przesyłając odpis skargi lub wniosku, i zawiadamia o tym równocześnie wnoszącego skargę lub wniosek.
- Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku zawiadamia redakcję prasową, radiową lub telewizyjną o wynikach rozpatrzenia sprawy stanowiącej treść przesłanego przez redakcję materiału prasowego lub innej opublikowanej wiadomości, mającej znamiona skargi lub wniosku, a także o dokonanych rozstrzygnięciach, wydanych poleceniach lub podjętych środkach i działaniach.
- Jeśli Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku jest właściwy do załatwienia skargi lub wniosku, powinien załatwić skargę lub wniosek bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca.
- Posłowie na Sejm, senatorowie i radni, którzy wnieśli skargę lub wniosek we własnym imieniu albo przekazali do załatwienia skargę lub wniosek innej osoby, powinni być zawiadomieni o sposobie załatwienia skargi lub wniosku, a gdy ich załatwienie wymaga zebrania dowodów, informacji lub wyjaśnień - także o stanie rozpatrzenia skargi lub wniosku, najpóźniej w terminie czternastu dni od dnia ich wniesienia albo przekazania.
- O sposobie załatwienia skargi lub wniosku zawiadamia się skarżącego lub wnioskodawcę.
- Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi lub wniosku powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga lub wniosek został załatwiony, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub wniosku. Zawiadomienie o odmownym załatwianiu skargi lub wniosku powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne.
- W razie niezałatwienia skargi lub wniosku w terminie jednego miesiąca:
  - Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku obowiązany jest zawiadomić o tym skarżącego lub wnioskodawcę, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy, również w przypadku zwłoki w załatwieniu sprawy z przyczyn niezależnych od Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku,
  - Skarżącemu lub wnioskodawcy służy zażalenie do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego,
  - Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, uznając zażalenie za uzasadnione, wyznacza dodatkowy termin załatwienia sprawy oraz zarządza wyjaśnienie przyczyn i ustalenie osób winnych niezałatwienia sprawy w terminie, a w razie potrzeby także podjęcie środków zapobiegających naruszaniu terminów załatwienia spraw w przyszłości.
- W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Udostępnianie informacji publicznych

Zgodnie z ustawą z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 j.t.) Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku udostępnia informacje publiczne:

- w drodze ogłaszania w Biuletynie Informacji Publicznej,
- na wniosek, jeśli informacja ta nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej,
- w formie ustnej lub pisemnej bez pisemnego wniosku, jeśli informacja ta może być udostępniona niezwłocznie,
- w Biuletynie Służby Cywilnej.

- Informacje udostępniane inaczej niż poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej oznaczane są danymi określającymi podmiot udostępniający informację, danymi określającymi

tożsamość osoby, która wytworzyła informację lub odpowiada za treść informacji, danymi określającymi tożsamość osoby, która udostępniła informację, oraz datą udostępnienia.

- Udostępnienie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku; jeśli jednak informacja publiczna nie może być udostępniona we wskazanym terminie, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.

- Udostępnienie informacji publicznej na wniosek następuje w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku. Wówczas powiadamia się pisemnie wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie. W takim przypadku, jeżeli w terminie 14 dni od powiadomienia wnioskodawca nie złoży wniosku o udostępnienie informacji w sposób lub w formie wskazanych w powiadomieniu, postępowanie o udostępnienie informacji umarza się.

- Jeżeli w wyniku udostępnienia informacji na wniosek Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku ma ponieść dodatkowe koszty związane ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku, Urząd może pobrać od wnioskodawcy opłatę w wysokości odpowiadającej tym kosztom. W takim przypadku Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku powiadamia wnioskodawcę o wysokości opłaty. Udostępnienie informacji zgodnie z wnioskiem następuje po upływie 14 dni od dnia powiadomienia wnioskodawcy, chyba, że wnioskodawca dokona w tym terminie zmiany wniosku w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji albo wycofa wniosek.

- Odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz wymienione powyżej umorzenie postępowania o udostępnienie informacji przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku następują w drodze decyzji. Do decyzji tych stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że:
  - odwołanie od decyzji rozpoznaje się w terminie 14 dni,
  - uzasadnienie decyzji o odmowie udostępnienia informacji zawiera także imiona, nazwiska i funkcje osób, które zajęły stanowisko w toku postępowania o udostępnienie informacji, oraz oznaczenie podmiotów, ze względu na których dobra wymienione w art. 5 ust. 2 ustawy dostępie do informacji publicznej (prywatność osoby fizycznej, tajemnica przedsiębiorcy) wydano decyzję o odmowie udostępnienia informacji.
- Jeżeli przygotowanie informacji publicznej udostępnianej w celu jej ponownego wykorzystania, tj. wykorzystania przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej informacji publicznej lub każdej jej części, będącej w posiadaniu podmiotów, o których mowa w art. 23a ust. 2 i 3, niezależnie od sposobu jej utrwalenia (w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej), w celach komercyjnych lub niekomercyjnych, innych niż jej pierwotny publiczny cel wykorzystywania, dla którego informacja została wytworzona - w sposób wskazany we wniosku wymaga poniesienia dodatkowych kosztów, Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku nakłada na wnioskodawcę stosowną opłatę. W opłacie tej uwzględnia się koszty przygotowania i przekazania informacji publicznej w określony sposób i w określonej formie oraz inne czynniki, jakie będą brane pod uwagę przy nietypowych wnioskach o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania i przekazania informacji. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania i przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób i w określonej formie.

Udzielanie informacji na temat danych osobowych przetwarzanych w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Gdańsku

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 j.t.) stanowi, że osoba, której przetwarzane dane osobowe dotyczą, ma prawo wglądu do tych danych. Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do:

1) uzyskania wyczerpującej informacji, czy taki zbiór istnieje oraz do ustalenia administratora danych, adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska,
2) uzyskania informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w takim zbiorze,
3) uzyskania informacji, od kiedy przetwarza się w zbiorze dane jej dotyczące, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych,
4) uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie tajemnicy państwowej, służbowej lub zawodowej,
5) uzyskania informacji o sposobie udostępniania danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane,
6) uzyskania informacji o przesłankach podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 26a ust. 2.
7) żądania uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych osobowych, czasowego lub stałego wstrzymania ich przetwarzania lub ich usunięcia, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są już zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane,
8) wniesienia, w przypadkach wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, pisemnego, umotywowanego żądania zaprzestania przetwarzania jej danych ze względu na jej szczególną sytuację,
9) wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych,
10) wniesienia do administratora danych żądania ponownego, indywidualnego rozpatrzenia sprawy rozstrzygniętej z naruszeniem art. 26a ust. 1.

W przypadku wniesienia żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, administrator danych zaprzestaje przetwarzania kwestionowanych danych osobowych albo bez zbędnej zwłoki przekazuje żądanie Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję. W razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa ust. 1 pkt 8, dalsze przetwarzanie kwestionowanych danych jest niedopuszczalne. Administrator danych może jednak pozostawić w zbiorze imię lub imiona i nazwisko osoby oraz numer PESEL lub adres wyłącznie w celu uniknięcia ponownego wykorzystania danych tej osoby w celach objętych sprzeciwem.

W razie wniesienia żądania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 9, administrator danych bez zbędnej zwłoki rozpatruje sprawę albo przekazuje ją wraz z uzasadnieniem swojego stanowiska Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję.

Jeżeli dane są przetwarzane dla celów naukowych, dydaktycznych, historycznych, statystycznych lub archiwalnych, administrator danych może odstąpić od informowania osób o przetwarzaniu ich danych w przypadkach, gdy pociągałoby to za sobą nakłady niewspółmierne z zamierzonym celem.

Osoba zainteresowana może skorzystać z prawa do informacji, o których mowa w pkt 1-5, nie częściej niż raz na 6 miesięcy.

Na podstawie art. 33 ust. 1 cytowanej ustawy Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a.

Na wniosek osoby, której dane dotyczą, informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się na piśmie.

Dane osobowe udostępnia się na pisemny, umotywowany wniosek. Wniosek powinien zawierać informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych oraz wskazywać ich zakres i przeznaczenie. Udostępnione dane osobowe można wykorzystać wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem, dla którego zostały udostępnione.

Zatwierdzanie planów ruchu oraz zmian tych planów

Ruch zakładu górniczego prowadzi się w sposób zgodny z przepisami prawa, w szczególności na podstawie planu ruchu zakładu górniczego, a także zgodnie z zasadami techniki górniczej.
Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego.
Określa w nim:
1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu;
1a) granice zakładu górniczego;
2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia:
   a) wykonywania działalności objętej koncesją,
   b) bezpieczeństwa powszechnego,
   c) bezpieczeństwa pożarowego,
   d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy,
   e) racjonalnej gospodarki złożem,
   f) ochrony elementów środowiska,
   g) ochrony obiektów budowlanych,
   h) zapobiegania szkodom i ich naprawy.

Plan ruchu zakładu górniczego sporządza się - na okres od 2 do 6 lat albo na cały planowany okres prowadzenia ruchu, jeżeli jest on krótszy - z uwzględnieniem warunków określonych w koncesji oraz projekcie zagospodarowania złoża, a w przypadku:
1) robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga koncesji - z uwzględnieniem warunków określonych w projekcie robót geologicznych;
2) działalności określonej w art. 2 ust. 1, tj.
   a) budowy, rozbudowy oraz utrzymywania systemów odwadniania zlikwidowanych zakładów górniczych;
   b) robót prowadzonych w wyrobiskach zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych, wymienionych w przepisach wydanych przez Ministra właściwego do spraw środowiska, w celach innych niż określone ustawą, w szczególności turystycznych, leczniczych i rekreacyjnych;
   c) robót podziemnych prowadzonych w celach naukowych, badawczych, doświadczalnych i szkoleniowych na potrzeby geologii i górnictwa;
   d) drążenia tuneli z zastosowaniem techniki górniczej;
   e) likwidacji obiektów, urządzeń oraz instalacji, o których mowa w lit. a - d. – z uwzględnieniem warunków lokalnych jej prowadzenia. Jeżeli w granicach obszaru górniczego są planowane bądź prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin lub wód podziemnych albo jeżeli obszary górnicze sąsiadują ze sobą, w planie ruchu zakładu górniczego uwzględnia się zachodzące współzależności oraz przewiduje się odpowiednie środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopalin i innych elementów środowiska.

Jeżeli zakład górniczy składa się z co najmniej 2 części prowadzących samodzielnie ruch, w planie ruchu tego zakładu określa się dane objęte planem odrębnie w odniesieniu do poszczególnych jego części.
Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się organowi nadzoru górniczego właściwemu dla miejsca wykonywania robót objętych planem, a jeżeli roboty objęte planem będą wykonywane w granicach właściwości miejscowej co najmniej 2 organów nadzoru górniczego - organowi nadzoru górniczego właściwemu dla siedziby zakładu górniczego.
Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się co najmniej na 30 dni przed dniem zamierzonego rozpoczęcia wykonywania robót.
Do wniosku o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego dołącza się:
1) 2 egzemplarze planu, podpisane przez przedsiębiorcę oraz kierownika ruchu zakładu górniczego, który będzie realizował plan, a w przypadku planu ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów - także egzemplarz planu w postaci elektronicznej;

2) odpisy wymaganych dla zamierzonych robót decyzji wydanych przez inne organy, w szczególności dotyczących ochrony środowiska;
3) opinię właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) albo informację o jej braku, a w przypadku uwag także oświadczenie przedsiębiorcy o sposobie ich uwzględnienia lub przyczynach ich nieuwzględnienia.

Wraz z wnioskiem o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przekazuje się do wglądu odpis koncesji oraz projekt zagospodarowania złoża, a w przypadku robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga koncesji - projekt robót geologicznych.

Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku zatwierdza plan ruchu zakładu górniczego, w drodze decyzji, a następnie przesyła kopię tej decyzji organowi koncesyjnemu.

Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku zatwierdza także zmiany planu ruchu górniczego, dokonywane w formie dodatku. Odbywa się to w trybie przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego, z tym, że opinia właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta nie jest wymagana, jeżeli zmiana planu ruchu zakładu górniczego nie spowoduje negatywnego wpływu na środowisko oraz obiekty budowlane. Odrębny tryb przewidziano dla zatwierdzania dodatków w trybie uproszczonym. Dotyczy to sytuacji w których zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy. W takiej sytuacji dodatek do planu ruchu zakładu górniczego podpisuje kierownik ruchu zakładu górniczego, który realizuje plan, oraz zatwierdza przedsiębiorca; zatwierdzone przez przedsiębiorcę dodatki do planu ruchu zakładu górniczego ewidencjonuje się w karcie zmian; aktualną kartę zmian, wraz z zatwierdzonymi dodatkami do planu ruchu zakładu górniczego, przekazuje się do właściwego organu nadzoru górniczego nie rzadziej niż co kwartał.

Stwierdzanie kwalifikacji w zakresie górnictwa

Kwalifikacje w zakresie górnictwa stwierdza dyrektor okręgowego urzędu górniczego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kandydata – art. 21 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Tryb postępowania w sprawie stwierdzenia kwalifikacji w zakresie górnictwa uregulowany został w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 ze zm.). Kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności w kierownictwie i dozorze ruchu określone są w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1229).

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze osoby wykonujące czynności:

1) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego albo zakładu w następujących rodzajach czynnych albo likwidowanych zakładów górniczych, następujących rodzajach czynnych albo likwidowanych zakładów wykonujących roboty geologiczne oraz następujących rodzajach zakładów prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1:
   a) w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny,
   b) w podziemnych zakładach górniczych wydobywających rudy metali,
   c) w podziemnych zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny
   d) i rudy metali,
   e) w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny lub wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych,
   f) w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających bez użycia środków strzałowych
   g) kopaliny inne niż węgiel brunatny,
   h) w zakładach górniczych wydobywających węglowodory otworami wiertniczymi,
   i) w zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory,
   j) w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji,
   k) w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną,
   l) w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową,
   m) w zakładach wykonujących roboty geologiczne metodą podziemną,

n) w zakładach wykonujących roboty geologiczne metodą odkrywkową,
o) w zakładach wykonujących roboty geologiczne metodą otworową,
p) w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub 5,
q) w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 2 lub 5,
r) w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 3 lub 5,
s) w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 4 lub 5,

2) kierownika oraz zastępcy kierownika działu ruchu zakładu górniczego albo zakładu w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych albo zakładów wymienionych w pkt 1,
3) w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych albo zakładów wymienionych w pkt 1,
4) w średnim i niższym dozorze ruchu zakładu górniczego w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych wymienionych w pkt 1 lit. a-c,
5) mierniczego górniczego:
   a) w zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1,
   b) w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze,
6) geologa górniczego:
   a) w zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1,
   b) w zakładach górniczych innych niż podziemne zakłady górnicze,
7) geofizyka górniczego w podziemnych zakładach górniczych,
8) kierownictwa w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym,
9) specjalistów w podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym,
10) specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego

- są obowiązane posiadać kwalifikacje określone ustawą.

Osoby wykonujące czynności w średnim i niższym dozorze ruchu zakładu górniczego w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych wymienionych w ust. 1 pkt 1 lit. d)-m) albo zakładów wymienionych w ust. 1 pkt 1 lit. n)-q) są obowiązane posiadać określane przez przedsiębiorcę albo podmiot, który uzyskał inną niż koncesja decyzję stanowiącą podstawę wykonywania działalności wykonywanej ustawą, przygotowanie i doświadczenie zawodowe do wykonywania tych czynności, a także znajomość:

1) przepisów prawa geologicznego i górniczego oraz innych przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego,
2) zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu określonego rodzaju zakładów górniczych i występujących w nich zagrożeń

- w stopniu niezbędnym do wykonywania tych czynności.

Czynności kierownika ruchu, zastępcy kierownika ruchu, kierownika działu ruchu oraz zastępcy kierownika działu ruchu są czynnościami w kierownictwie ruchu, a czynności kierownika działu ruchu oraz zastępcy kierownika działu ruchu - czynnościami w kierownictwie działu ruchu.

Wykonywanie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1-9 ustawy, wymaga posiadania kwalifikacji ogólnych i zawodowych.

Kwalifikacjami ogólnymi w przypadku czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1-4 ustawy jest znajomość:

a) przepisów prawa geologicznego i górniczego oraz innych przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego,
b) zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu określonego rodzaju zakładów górniczych i występujących w nich zagrożeń

- w stopniu niezbędnym do wykonywania tych czynności;

Kwalifikacjami zawodowymi są:

1) tytuły zawodowe lub dyplomy potwierdzające kwalifikacje zawodowe w zawodach wymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2, ukończenie określonych w tych przepisach studiów wyższych lub określonych w tych przepisach studiów podyplomowych;
2) w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2 - posiadanie odpowiednich kwalifikacji w zawodzie lub odpowiednich uprawnień zawodowych;
3) odbycie, również przed uzyskaniem kwalifikacji zawodowych, praktyki:

a) w zakresie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1-4, lub w ruchu zakładu górniczego, zakładu wykonującego roboty geologiczne lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ust. 1,
b) w zakresie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2, lub w ruchu zakładu górniczego, zakładu wykonującego roboty geologiczne lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ust. 1 - w przypadku czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 3,

- określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2 czasem jej trwania oraz rodzajem wykonywanych czynności.

Praktyką w zakresie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1-4 i ust. 2 ustawy, lub w ruchu zakładu górniczego, zakładu wykonującego roboty geologiczne lub zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ust. 1 jest okres pracy:

1) w dziale ruchu lub specjalności technicznej:
   a) w zakładach górniczych prowadzących działalność tą samą metodą lub
   b) w zakładach wykonujących roboty geologiczne tą samą metodą, lub
   c) w zakładach prowadzących ten sam rodzaj działalności określonej w art. 2 ust. 1, lub
   d) w podmiotach wykonujących w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone im czynności w ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność tą samą metodą;
2) pod ziemią, jeżeli czynności w kierownictwie ruchu lub wyższym dozorze ruchu mają być wykonywane w ruchu zakładu górniczego pod ziemią.

Co najmniej połowa praktyki w zakresie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 2, obejmuje okres pracy w średnim dozorze ruchu.

Praktyką w zakresie uregulowanym niniejszym rozdziałem są również okresy pracy w organach nadzoru górniczego lub w innych organach nadzoru i kontroli warunków pracy, obejmujące wykonywanie nadzoru i kontroli nad czynnościami określonymi w art. 53.

Stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania czynności:

1) kierowników działów ruchu: górniczego, techniki strzałowej, tąpań, wentylacji, energomechanicznego, energomechanicznego do spraw obiektów podstawowych, mierniczego, geologicznego oraz ochrona środowiska, a także czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności: górniczej, geofizycznej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej – maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej - maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej – teletechnicznej i automatyki, mierniczej, geologicznej, budowlanej oraz ochrona środowiska
   - w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny,
   - w podziemnych zakładach górniczych wydobywających rudy metali,
   - w podziemnych zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny i rudy metali, w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną, w zakładach wykonujących roboty geologiczne metodą podziemną albo w poszczególnych rodzajach zakładów prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1,
2) w średnim oraz niższym dozorze ruchu w specjalności: górniczej, geofizycznej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej - maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej - maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej - teletechnicznej i automatyki, mierniczej, geologicznej, budowlanej oraz ochrona środowiska - w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny, w podziemnych zakładach górniczych wydobywających rudy metali oraz w podziemnych zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel i rudy metali,
3) kierownika ruchu - w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny lub wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych, w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających bez użycia środków strzałowych kopaliny inne niż węgiel brunatny albo w zakładach wykonujących roboty geologiczne metodą odkrywkową, kierowników działów ruchu: górniczego, energomechanicznego, mierniczego, geologicznego oraz ochrona środowiska - w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny lub wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych albo w zakładach wykonujących roboty geologiczne metodą odkrywkową, kierowników działów ruchu: górniczego, energomechanicznego oraz ochrona środowiska - w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających bez użycia środków strzałowych kopaliny inne niż węgiel brunatny, a także czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności:

górniczej, mierniczej, geologicznej, budowlanej oraz ochrona środowiska - w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny lub wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych, w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających bez użycia środków strzałowych kopaliny inne niż węgiel brunatny albo w zakładach wykonujących roboty geologiczne metodą odkrywkową,

4) kierownika ruchu oraz kierowników działów ruchu: górniczego, energomechanicznego, mierniczego, geologicznego oraz ochrona środowiska, a także czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności: górniczej, mierniczej, geologicznej, budowlanej oraz ochrona środowiska – w zakładach górniczych wydobywających węglowodory otworami wiertniczymi, w zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory, w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową,
5) kierownika ruchu oraz kierowników działów ruchu: wiertniczego, geofizyka i technika strzałowa, energomechanicznego, mierniczego, geologicznego oraz ochrona środowiska, a także czynności w wyższym dozorze ruchu w specjalności: wiertniczej, geofizyka i technika strzałowa, mierniczej, geologicznej, budowlanej oraz ochrona środowiska - w zakładach wykonujących roboty geologiczne metodą otworową

- następuje w drodze świadectwa wydanego przez dyrektora okręgowego urzędu górniczego.

Postępowanie w sprawie stwierdzenia kwalifikacji

Stwierdzenie kwalifikacji, o których mowa w art. 50 i 58 ustawy, następuje na wniosek osoby ubiegającej się o stwierdzenie kwalifikacji, zwanej dalej "kandydatem", po przeprowadzeniu egzaminu.

Wniosek o stwierdzenie kwalifikacji określa:

1) imię i nazwisko kandydata;
2) numer PESEL - jeżeli kandydat posiada;
3) numer i serię dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość kandydata;
4) adres zamieszkania kandydata;
5) kwalifikacje, o których stwierdzenie ubiega się kandydat;
6) wykształcenie kandydata;
7) opis doświadczenia zawodowego, ze szczególnym uwzględnieniem kwalifikacji, o których stwierdzenie ubiega się kandydat.

Do wniosku o stwierdzenie kwalifikacji dołącza się:

1) odpis albo uwierzytelnioną kopię dokumentu potwierdzającego wykształcenie niezbędne do stwierdzenia kwalifikacji;
2) dowody odbycia praktyki, w szczególności świadectwo pracy, zaświadczenie o zatrudnieniu, opinię o przebiegu pracy zawodowej,

a w przypadku kwalifikacji do wykonywania, dozorowania i kierowania pracami geologicznymi - także wykaz opracowań sporządzonych z udziałem kandydata, potwierdzony przez podmiot, na rzecz którego sporządzono te opracowania, lub archiwum geologiczne, w którym przechowuje się te opracowania.

Jeżeli kandydat posiada inne kwalifikacje wymagane przepisami wydanymi na podstawie art. 69 ust. 1 pkt 2, we wniosku o stwierdzenie kwalifikacji określa się ich rodzaj oraz datę uzyskania.

Organ właściwy do stwierdzenia kwalifikacji:

1) dopuszcza kandydata do egzaminu po ustaleniu, że kandydat posiada wymagane kwalifikacje zawodowe,
2) odmawia, w drodze decyzji, dopuszczenia do egzaminu, w przypadku ustalenia, że kandydat nie posiada kwalifikacji zawodowych.

Podczas egzaminu sprawdzeniu podlega posiadanie przez kandydata kwalifikacji ogólnych.

Egzamin w ramach postępowania o stwierdzenie kwalifikacji przez dyrektora okręgowego urzędu górniczego jest przeprowadzany w formie ustnej.

Kandydat, który uzyskał negatywny wynik egzaminu, może przystąpić do ponownego egzaminu nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym przeprowadzono egzamin. Wniosek

o przeprowadzenie ponownego egzaminu składa się nie później niż przed upływem roku od dnia pierwszego egzaminu. Wniosek ten zawiera:

1) imię i nazwisko kandydata;
2) adres zamieszkania kandydata;
3) oznaczenie postępowania w sprawie stwierdzenia kwalifikacji, w którym kandydat został
4) dopuszczony do egzaminu.

Kandydat przed przystąpieniem do ponownego egzaminu przekazuje komisji egzaminacyjnej dowód uiszczenia opłaty egzaminacyjnej.

Komisja egzaminacyjna zawiadamia pisemnie kandydata, który nie przystąpił do egzaminu, co najmniej na 14 dni przed wyznaczonym drugim terminem egzaminu, o terminie i miejscu przeprowadzenia egzaminu.

Opłata egzaminacyjna wynosi 278,18 zł, a opłata za wydanie świadectwa stwierdzającego kwalifikacje – 33,40 zł (stan na 2016 r.).

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego określa m.in. kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności:

1) kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego albo zakładu w następujących rodzajach czynnych albo likwidowanych zakładów górniczych, następujących rodzajach czynnych albo likwidowanych zakładów wykonujących roboty geologiczne oraz następujących rodzajach zakładów prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, zwanej dalej "ustawą":
   - w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny ,
   - w podziemnych zakładach górniczych wydobywających rudy metali,
   - w podziemnych zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny i rudy metali,
   - w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny lub wydobywających kopaliny z użyciem środków strzałowych ,
   - w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających bez użycia środków strzałowych kopaliny inne niż węgiel brunatny,
   - w zakładach górniczych wydobywających węglowodory otworami wiertniczymi,
   - w zakładach górniczych wydobywających otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory,
   - w zakładach górniczych prowadzących podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji,
   - w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą podziemną,
   - w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie odpadów metodą otworową,
   - w zakładach wykonujących roboty geologiczne metodą podziemną,
   - w zakładach wykonujących roboty geologiczne metodą odkrywkową,
   - w zakładach wykonujących roboty geologiczne metodą otworową,
   - w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub 5 ustawy,
   - w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 2 lub 5 ustawy,
   - w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 3 lub 5 ustawy,
   - w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy,
2) kierownika oraz zastępcy kierownika działu ruchu zakładu górniczego albo zakładu w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych albo zakładów wymienionych w lit. a),
3) w wyższym dozorze ruchu zakładu górniczego albo zakładu w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych albo zakładów wymienionych w lit. a),
4) w średnim i niższym dozorze ruchu zakładu górniczego w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych wymienionych w lit. a) tiret pierwsze, drugie i trzecie.

W § 2 ust. 1 rozporządzenia określa się następujące kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności w niższym dozorze ruchu w: podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym węgiel kamienny, podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym rudy metali oraz podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym kopaliny inne niż węgiel kamienny i rudy metali, w specjalności: górniczej, górnicze wyciągi szybowe, geofizycznej, mechanicznej – maszyn i urządzeń dołowych oraz mechanicznej – maszyn i urządzeń na powierzchni, elektrycznej – maszyn

i urządzeń dołowych , elektrycznej – maszyn i urządzeń na powierzchni oraz elektrycznej – teletechnicznej i automatyki, mierniczej, geologicznej, ochrona środowiska, budowlanej oraz niewymienionej w pkt 1-9 § 2 ust. 1.
W § 2 ust. 2 rozporządzenia określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności w średnim dozorze ruchu w: podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym węgiel kamienny, podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym rudy metali oraz podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym kopaliny inne niż węgiel kamienny i rudy metali, w specjalności: górniczej, geofizycznej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej – maszyn i urządzeń dołowych oraz mechanicznej – maszyn i urządzeń na powierzchni, elektrycznej – maszyn i urządzeń dołowych , elektrycznej – maszyn i urządzeń na powierzchni oraz elektrycznej – teletechnicznej i automatyki, mierniczej, geologicznej, ochrona środowiska, budowlanej oraz niewymienionej w pkt 1-9 § 2 ust. 2.
W § 2 ust. 3 określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w: podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym węgiel kamienny, podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym rudy metali, podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym kopaliny inne niż węgiel kamienny i rudy metali, zakładzie górniczym prowadzącym podziemne składowanie odpadów metodą podziemną, zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą podziemną, a także zakładzie prowadzącym działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub 5, pkt 2 lub 5, pkt 3 lub 5 oraz pkt 4 lub 5 ustawy, w specjalności: górniczej, geofizycznej, górnicze wyciągi szybowe, mechanicznej – maszyn i urządzeń dołowych oraz mechanicznej – maszyn i urządzeń na powierzchni, elektrycznej - maszyn i urządzeń dołowych, elektrycznej – maszyn i urządzeń na powierzchni oraz elektrycznej – teletechnicznej i automatyki, mierniczej, geologicznej, ochrona środowiska, budowlanej oraz niewymienionej w pkt 1-9 § 2 ust. 3.
W § 2 ust. 4 określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące w: podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym węgiel kamienny, podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym rudy metali, podziemnym zakładzie górniczym wydobywającym kopaliny inne niż węgiel kamienny i rudy metali, zakładzie górniczym prowadzącym podziemne składowanie odpadów metodą podziemną, zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą podziemną, a także zakładzie prowadzącym działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub 5, pkt 2 lub 5, pkt 3 lub 5 oraz pkt 4 lub 5 ustawy, czynności kierownika oraz zastępcy kierownika działu: górniczego, techniki strzałowej, tąpań, wentylacji, energomechanicznego oraz energomechanicznego do spraw obiektów podstawowych, mierniczego, geologicznego, ochrona środowiska, bezpieczeństwo i higiena pracy, niewymienionego w pkt 1-9 § 2 ust. 4.
W § 2 ust. 5 rozporządzenia określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu podziemnego zakładu górniczego wydobywającego węgiel kamienny, podziemnego zakładu górniczego wydobywającego rudy metali oraz podziemnego zakładu górniczego wydobywającego kopaliny inne niż węgiel kamienny i rudy metali.
W § 2 ust. 6 rozporządzenia określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie odpadów metodą podziemną, zakładu wykonującego roboty geologiczne metodą podziemną, a także zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub 5, pkt 2 lub 5, pkt 3 lub 5 oraz pkt 4 lub 5 ustawy.
W § 3 ust. 1 rozporządzenia określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w: odkrywkowym zakładzie górniczym wydobywającym węgiel brunatny lub wydobywającym kopaliny z użyciem środków strzałowych, odkrywkowym zakładzie górniczym wydobywającym bez użycia środków strzałowych kopaliny inne niż węgiel brunatny oraz zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą odkrywkową, w specjalności: górniczej, geofizycznej, mechanicznej w odkrywkowym zakładzie górniczym wydobywającym węgiel brunatny lub wydobywającym kopaliny z użyciem środków strzałowych, elektrycznej w odkrywkowym zakładzie górniczym wydobywającym węgiel brunatny lub wydobywającym kopaliny z użyciem środków strzałowych, energomechanicznej w odkrywkowym zakładzie górniczym wydobywającym bez użycia środków strzałowych kopaliny inne niż węgiel brunatny oraz zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą odkrywkową, mierniczej, geologicznej, ochrona środowiska, budowlanej, niewymienionej w pkt 1-9 § 3 ust. 1.

W § 3 ust. 2 rozporządzenia określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące w: odkrywkowym zakładzie górniczym wydobywającym węgiel brunatny lub wydobywającym kopaliny z użyciem środków strzałowych, odkrywkowym zakładzie górniczym wydobywającym bez użycia środków strzałowych kopaliny inne niż węgiel brunatny oraz zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą odkrywkową, czynności kierownika oraz zastępcy kierownika działu: górniczego, energomechanicznego, mierniczego w odkrywkowym zakładzie górniczym wydobywającym węgiel brunatny lub wydobywającym kopaliny z użyciem środków strzałowych oraz zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą odkrywkową, geologicznego w odkrywkowym zakładzie górniczym wydobywającym węgiel brunatny lub wydobywającym kopaliny z użyciem środków strzałowych oraz zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą odkrywkową, ochrona środowiska, bezpieczeństwo i higiena pracy w odkrywkowym zakładzie górniczym wydobywającym węgiel brunatny lub wydobywającym kopaliny z użyciem środków strzałowych oraz zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą odkrywkową, w przypadku odkrywkowego zakładu górniczego wydobywającego węgiel brunatny lub wydobywającego kopaliny z użyciem środków strzałowych - niewymienionego w pkt 1-6, a w przypadku odkrywkowego zakładu górniczego wydobywającego bez użycia środków strzałowych kopaliny inne niż węgiel brunatny oraz zakładu wykonującego roboty geologiczne metodą odkrywkową - niewymienionego w pkt 1-5 § 3 ust. 2 oraz innego niż dział mierniczy i dział geologiczny.
W § 3 ust. 3 rozporządzenia określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu: odkrywkowego zakładu górniczego wydobywającego węgiel brunatny lub wydobywającego kopaliny z użyciem środków strzałowych oraz zakładu wykonującego roboty geologiczne metodą odkrywkową; odkrywkowego zakładu górniczego wydobywającego bez użycia środków strzałowych kopaliny inne niż węgiel brunatny.
W § 4 ust. 1 rozporządzenia określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności w wyższym dozorze ruchu w: zakładzie górniczym wydobywającym węglowodory otworami wiertniczymi, zakładzie górniczym wydobywającym otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory, zakładzie górniczym prowadzącym podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, zakładzie górniczym prowadzącym podziemne składowanie odpadów metodą otworową oraz zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą otworową, w specjalności: górniczej w zakładzie górniczym wydobywającym węglowodory otworami wiertniczymi, zakładzie górniczym wydobywającym otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory, zakładzie górniczym prowadzącym podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz zakładzie górniczym prowadzącym podziemne składowanie odpadów metodą otworową, a także w specjalności wiertniczej w zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą otworową; geofizyki i techniki strzałowej w zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą otworową: energomechanicznej: mierniczej, geologicznej, ochrona środowiska, budowlanej, niewymienionej, w przypadku zakładu górniczego wydobywającego węglowodory otworami wiertniczymi - w pkt 1-7, a w przypadku zakładu górniczego wydobywającego otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory, zakładu górniczego prowadzącego podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie odpadów metodą otworową oraz zakładu wykonującego roboty geologiczne metodą otworową - w pkt 1-6.
W § 4 ust. 2 rozporządzenia określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące w: zakładzie górniczym wydobywającym węglowodory otworami wiertniczymi, zakładzie górniczym wydobywającym otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory, zakładzie górniczym prowadzącym podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, zakładzie górniczym prowadzącym podziemne składowanie odpadów metodą otworową oraz zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą otworową, czynności kierownika oraz zastępcy kierownika działu: górniczego w zakładzie górniczym wydobywającym węglowodory otworami wiertniczymi, zakładzie górniczym wydobywającym otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory, zakładzie górniczym prowadzącym podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz zakładzie górniczym prowadzącym podziemne składowanie odpadów metodą otworową, działu inżynierii złożowej w zakładzie górniczym wydobywającym węglowodory otworami wiertniczymi oraz działu wiertniczego w zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą otworową; geofizyki i techniki strzałowej w zakładzie wykonującym roboty geologiczne metodą otworową;

energomechanicznego; mierniczego, geologicznego, ochrona środowiska, bezpieczeństwo i higiena pracy w zakładzie górniczym wydobywającym węglowodory otworami wiertniczymi: niewymienionego, w przypadku zakładu górniczego wydobywającego węglowodory otworami wiertniczymi - w pkt 1-7, a w przypadku zakładu górniczego wydobywającego otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory, zakładu górniczego prowadzącego podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie odpadów metodą otworową oraz zakładu wykonującego roboty geologiczne metodą otworową - w pkt 1-6 § 4 ust. 2.
W § 4 ust. 3 rozporządzenia określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu zakładu górniczego wydobywającego węglowodory otworami wiertniczymi, zakładu górniczego wydobywającego otworami wiertniczymi kopaliny inne niż węglowodory, zakładu górniczego prowadzącego podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie odpadów metodą otworową.
W § 4 ust. 4 rozporządzenia określone są kwalifikacje zawodowe, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności kierownika oraz zastępcy kierownika ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne metodą otworową.

Zatwierdzanie programów szkolenia osób wykonujących czynności specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego oraz osób kierownictwa i dozoru ruchu podziemnego zakładu górniczego

Zgodnie z art. 112 ustawy Prawo geologiczne i górnicze osoby wykonujące czynności w ruchu zakładu górniczego szkoli się w zakresie znajomości przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym bezpiecznego wykonywania powierzonych im czynności. Osoby te nie mogą być dopuszczone do pracy w ruchu zakładu górniczego, jeżeli nie wykażą się dostateczną znajomością tych przepisów i zasad. Szkolenia organizuje i prowadzi przedsiębiorca lub na jego zlecenie jednostka organizacyjna prowadząca działalność szkoleniową. Ten, kto trudni się szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego, jest obowiązany posiadać odpowiednią kadrę oraz niezbędne środki umożliwiające właściwe szkolenie.
Szkolenie osób wykonujących czynności specjalistyczne w ruchu zakładu górniczego oraz osób kierownictwa i dozoru ruchu podziemnego zakładu górniczego odbywa się na podstawie programów szkolenia, zatwierdzanych przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu, w drodze decyzji. Odmowa zatwierdzenia następuje, jeżeli program szkolenia nie zapewnia przekazania osobom szkolonym niezbędnych informacji dotyczących prawidłowego wykonywania czynności w ruchu zakładu górniczego.

Wydawanie pozwoleń na budowę, montaż, remont, rozbiórkę i użytkowanie obiektów budowlanych zakładu górniczego

Podstawy prawne:
1) Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r., poz. 1131 ze zm.).
2) Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r., poz. 290 ze zm.).
3) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.).
4) Ustawa z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r., poz. 672 ze zm.).
5) Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w podziemnych zakładach górniczych (Dz. U. Nr 139, poz. 1169 ze zm.).
6) Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu odkrywkowego zakładu górniczego (Dz. U. z 2013r., poz. 1008).

7) Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (Dz. U. z 2014r., poz.812).

Organem administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego pierwszej instancji dla obiektów budowlanych zakładu górniczego jest dyrektor właściwego miejscowo okręgowego urzędu górniczego oraz dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego.

Zgodnie z art. 168 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze organy nadzoru górniczego wykonują zadania z zakresu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w odniesieniu do projektowania i wykonywania robót budowlanych oraz utrzymania obiektów budowlanych na terenie zakładu górniczego.

Obiektem budowlanym zakładu górniczego wg definicji ustawowej zawartej w art. 6 ust. 1 pkt 4 wspomnianej ustawy jest znajdujący się poza podziemnym wyrobiskiem górniczym obiekt zakładu górniczego, będący obiektem budowlanym w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, służący bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, a w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny wraz z pozostającym w związku technologicznym z wydobyciem kopaliny przygotowaniem wydobytej kopaliny do sprzedaży, albo podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, albo podziemnego składowania odpadów; albo podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Do obiektów budowlanych zakładu górniczego dla których organem administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego jest dyrektor okręgowego urzędu górniczego zalicza się:

a) w podziemnych zakładach górniczych (§ 30 ust. 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w podziemnych zakładach górniczych):
   1) budynki maszyn wyciągowych,
   2) budynki nadszybia,
   3) budynki lampiarni,
   4) obiekty i urządzenia przeróbcze,
   5) budynki stacji odmetanowania wraz z główną siecią rurociągów,
   6) obiekty stacji wentylatorów głównych,
   7) szybowe wieże wyciągowe,
   8) budynki głównych stacji sprężarek powietrza wraz z rurociągami,
   9) budynki centralnych stacji klimatyzacyjnych,
   10) budynki stacji elektroenergetycznych oraz główne urządzenia i sieci rozdzielcze wysokiego i średniego napięcia,
   11) urządzenia i instalacje głównego odwadniania,
   12) wolno stojące budynki centrali telefonicznych i dyspozytorni,
   13) przeciwpożarowe zbiorniki,
   14) mosty i estakady technologiczne,
   15) obiekty podsadzkowe,
   16) obiekty placów składowych urobku.
b) w odkrywkowych zakładach górniczych (§ 58 ust. 6 Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu odkrywkowego zakładu górniczego):
   1) stałe drogi technologiczne;
   2) składy materiałów wybuchowych;
   3) rurociągi i zbiorniki technologiczne;
   4) obiekty stacji załadowczych i wyładowczych;
   5) budynki i budowle głównych stacji sprężarek powietrza;
   6) budynki stacji elektroenergetycznych oraz sieci rozdzielcze wysokiego i średniego napięcia;
   7) maszty kablowe i oświetleniowe;
   8) obiekty odwadniania;
   9) budynki centrali telefonicznych, dyspozytorni i sieci magistralnych;
   10) zbiorniki przeciwpożarowe;
   11) mosty, estakady i tunele technologiczne;
   12) obiektów placów składowych urobku;

13) obiektów warsztatowych i magazynowych;
14) stacje paliw;
15) fundamenty i konstrukcje wsporcze pod maszyny i urządzenia technologiczne;
16) inne obiekty budowlane związane z prowadzeniem ruchu, zlokalizowane w granicach zakładu górniczego.

c) w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (§ 105 ust. 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi):
1) obiekty ujęć wód leczniczych, termalnych i solanek;
2) budynki sterowni, dyspozytorni i centrali telefonicznych;
3) obiekty i stałe instalacje technologiczne, w tym instalacje osuszania, odrtęciania i odsiarczania gazu, separacji i stabilizacji ropy naftowej;
4) obiekty transportu kopaliny i płynów technologicznych;
5) obiekty stacji redukcyjno-pomiarowych;
6) obiekty tłoczni ropy naftowej i gazu ziemnego;
7) obiekty warsztatowe i magazynowe;
8) magazyny płynów złożowych i płynów technologicznych;
9) stałe drogi technologiczne;
10) obiekty kotłowni technologicznych;
11) budynki i budowle głównych stacji sprężarek powietrza wraz z rurociągami;
12) obiekty i urządzenia przyodwiertowe, z wyjątkiem głowic eksploatacyjnych;
13) fundamenty i konstrukcje wsporcze pod maszyny i urządzenia technologiczne;
14) budynki stacji elektroenergetycznych oraz do sieci wysokiego i średniego napięcia;
15) maszty kablowe i oświetleniowe;
16) obiekty pompowni wód złożowych;
17) zbiorniki i instalacje przeciwpożarowe;
18) mosty i estakady technologiczne;
19) morskie platformy stacjonarne posadowione na dnie morza;
20) inne obiekty budowlane związane z prowadzeniem ruchu, zlokalizowane w granicach zakładu górniczego otworowego.

Do podstawowych obowiązków organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego należy:

1) nadzór i kontrola nad przestrzeganiem przepisów prawa budowlanego, a w szczególności w zakresie :
- zgodności zagospodarowania terenu z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz wymaganiami ochrony środowiska,
- zgodności warunków bezpieczeństwa ludzi i mienia w rozwiązaniach przyjętych w projektach
- budowlanych, przy wykonywaniu robót budowlanych oraz utrzymywaniu obiektów budowlanych,
- zgodności rozwiązań architektoniczno-budowlanych z przepisami techniczno-budowlanymi oraz zasadami wiedzy technicznej,
- zgodności stosowania i wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych;

2) wydawanie decyzji administracyjnych w sprawach określonych ustawą;
3) dokonywanie czynności kontrolnych udokumentowanych protokołami i stanowiących podstawę do wydania decyzji oraz podejmowania decyzji i innych środków przewidzianych w przepisach prawa budowlanego;
4) prowadzenie rejestru wniosków i decyzji o pozwolenie na budowę;
5) kontrola posiadania przez osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie uprawnień do pełnienia tych funkcji.

Do zadań organu nadzoru budowlanego należy:
- kontrola przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego,
- badanie przyczyn powstawania katastrof budowlanych,
- współdziałanie z organami kontroli państwowej.

W rozdziale 4 ustawy Prawo budowlane pt. „Postępowanie poprzedzające rozpoczęcie robót budowlanych" określono m.in.: procedurę uzyskiwania decyzji o pozwoleniu na budowę, rozbiórkę, procedurę zgłaszania budowy i robót budowlanych.
Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy Prawo budowlane roboty budowlane można rozpocząć jedynie na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem art. 29-31 omawianego aktu prawnego. W art. 33 ust. 2 ustawy wyszczególniono zawartość kompletnego wniosku o pozwolenie na budowę.
Warunki jakie należy spełnić przed przystąpieniem do użytkowania obiektu budowlanego zakładu górniczego określono w art. 55 i 57 ustawy Prawo budowlane.
W okręgowych urzędach górniczych prowadzone są rejestry wniosków o pozwolenie na budowę i rejestry decyzji o pozwoleniu na budowę. Uwierzytelnione kopie rejestrów przekazywane są do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.
Ustawy Prawo budowlane nie stosuje się do wyrobisk górniczych, jednak przepisy ustawy nie naruszają ustaw odrębnych, a w szczególności prawa geologicznego i górniczego – w odniesieniu do obiektów budowlanych zakładu górniczego.

Wydawanie pozwolenia na budowę obiekt budowlanego

I. Wymagane dokumenty:

1) cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i innymi dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi oraz zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7, aktualnym na dzień opracowania projektu; nie dotyczy to uzgodnienia i opiniowania przeprowadzanego w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000;
2) oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane;
3) decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
4) pozwolenie, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, jeżeli jest ono wymagane;
5) w przypadku obiektów zakładów górniczych oraz obiektów usytuowanych na terenach zamkniętych i terenach, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 1 (ustawy Prawo budowlane), postanowienie o uzgodnieniu z organem administracji architektoniczno-budowlanej, o którym mowa w art. 82 ust. 2 (wyżej wspomnianej ustawy), projektowanych rozwiązań w zakresie:
   a) linii zabudowy oraz elewacji obiektów budowlanych projektowanych od strony dróg, ulic, placów i innych miejsc publicznych,
   b) przebiegu i charakterystyki technicznej dróg, linii komunikacyjnych oraz sieci uzbrojenia terenu, wyprowadzonych poza granice terenu zamkniętego, portów morskich i przystani morskich, a także podłączeń tych obiektów do sieci użytku publicznego;

Na postanowienie, o którym mowa w pkt 5, nie przysługuje zażalenie.
W przypadku działania pełnomocnika załączyć należy oryginał lub odpis pełnomocnictwa udzielonego osobie fizycznej do reprezentowania inwestora w postępowaniu administracyjnym zgodnie z art. 33 Kpa, w przypadku wniosku firmy lub organizacji - odpis z Krajowego Rejestru Sądowego określający osoby mające prawo do reprezentowania.

II. Dyrektor okręgowego urzędu górniczego w trakcie rozpatrywania wniosku:

1) Sprawdza przedłożone dokumenty pod względem ważności i aktualności.
2) Sprawdza, czy projekt budowlany spełnia wymagania przepisów art. 34 ust. 3 ustawy Prawo budowlane oraz przepisów rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r., w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r., poz. 462 ze zm.), w szczególności: projekt budowlany powinien być zgodny z wymaganiami decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, powinien zawierać aktualizację mapy w zakresie uzbrojenia terenu i wysokości.
3) Sprawdza, czy projektant dopełnił obowiązku zapewnienia sprawdzenia projektu architektoniczno - budowlanego pod względem zgodności z przepisami (w tym z techniczno-budowlanymi i obowiązującymi normami), przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności.

4) Sprawdza posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, a także zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy Prawo budowlane.
5) W razie stwierdzenia naruszeń w zakresie określonym w art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego, organ nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości określając termin ich usunięcia, a po jego bezskutecznym upływie wydaje decyzję o odmowie zatwierdzenia projektu i udzielenia decyzji na budowę.

III. Decyzję dyrektor okręgowego urzędu górniczego wydaje w ciągu 65 dni od dnia złożenia wniosku.

IV. Od decyzji w sprawie pozwolenia na budowę stronom przysługuje prawo odwołania do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach w terminie 14 dni od daty jej doręczenia. Odwołanie należy złożyć za pośrednictwem dyrektora okręgowego urzędu górniczego.

Opiniowanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów górniczych.

Procedura postępowania.

1) Na podstawie art. 11 pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016r., poz. 778 ze zm.) – zwanej dalej ustawą - wójt, burmistrz albo prezydent miasta zawiadamia na piśmie dyrektora właściwego miejscowo okręgowego urzędu górniczego o podjęciu przez radę gminy (miasta) uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy – zwanego dalej studium – określa formę, miejsce i termin składania wniosków dotyczących studium.
2) Na podstawie art. 11 pkt 6 lit. f) ustawy wójt, burmistrz lub prezydent miasta występuje do dyrektora właściwego miejscowo okręgowego urzędu górniczego o opinię dotyczącą rozwiązań przyjętych w projekcie studium w zakresie zagospodarowania terenów górniczych, przedkładając stosowny wniosek wraz z projektem studium.
3) Na podstawie art. 23 w związku z art. 11 pkt 6 lit. f) ustawy dyrektor okręgowego urzędu górniczego wyraża opinię dotyczącą rozwiązań przyjętych w projekcie studium w zakresie zagospodarowania terenów górniczych.
4) Na podstawie art. 17 pkt 2 ustawy wójt, burmistrz lub prezydent miasta zawiadamia na piśmie dyrektora właściwego miejscowo okręgowego urzędu górniczego o podjęciu przez radę gminy (miasta) uchwały o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy – zwanego dalej planem miejscowym – i określa formę, miejsce i termin składania wniosków do planu.
5) Na podstawie art. 17 pkt 6 lit. b) tiret szóste ustawy wójt, burmistrz lub prezydent miasta występuje do dyrektora właściwego miejscowo okręgowego urzędu górniczego o uzgodnienie projektu planu miejscowego w zakresie zagospodarowania terenów górniczych, przedkładając stosowny wniosek wraz z projektem planu.
6) Na podstawie art. 24 ust. 1 w związku z art. 17 pkt 6 lit. b) ustawy dyrektor okręgowego urzędu górniczego uzgadnia projekt planu miejscowego w zakresie zagospodarowania terenów górniczych. Uzgodnień dokonuje się w trybie art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego, w drodze postanowienia.

Procedurę opiniowania projektu planu zagospodarowania przestrzennego województwa reguluje art. 41 ustawy.

Uzgadnianie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w odniesieniu do terenów górniczych oraz decyzji o warunkach zabudowy dla pozostałych obiektów na terenach górniczych

Procedura postępowania:

1. W celu uzyskania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy w odniesieniu do terenu górniczego, w myśl art. 53 ust. 4 pkt 4 w związku z art. 64 ust. 1 oraz art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu

przestrzennym, zainteresowany składa stosowny wniosek w wydziale architektury urzędu miasta lub gminy. Do wniosku należy załączyć m. in.:
   - egz. mapy 1: 500 lub 1: 1000,
   - egz. mapy w skali 1: 2000 w przypadku inwestycji liniowych,
2. Po złożeniu wniosku przez zainteresowanego właściwy organ samorządu terytorialnego, w myśl art. 53 ust. 4 pkt 4 lub art. 64 ust. 1 w związku z art. 60 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, występuje do dyrektora właściwego miejscowo okręgowego urzędu górniczego o uzgodnienie projektu decyzji.
3. Dyrektor okręgowego urzędu górniczego w trakcie rozpatrywania wniosku
   - sprawdza czy obszar, którego uzgodnienie dotyczy, usytuowany jest na terenie górniczym,
   - zasięga opinii przedsiębiorcy o warunkach geologicznych i górniczych oraz innych czynnikach i zagrożeniach mogących szkodliwie oddziaływać na środowisko w tym na obiekty budowlane,
   - bada zgodność opinii przedstawionej przez przedsiębiorcę z ustaleniami zawartymi w dokumentacji geologicznej złoża, w projekcie zagospodarowania złoża oraz planie ruchu zakładu górniczego.
4. Na podstawie art. 53 ust. 4 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego po rozpatrzeniu wniosku dyrektor okręgowego urzędu górniczego uzgadnia w formie postanowienia decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzję o warunkach zabudowy i określa warunki geologiczno - górnicze występujące na terenie przeznaczonym do zabudowy pozostałych obiektów zlokalizowanych na terenach górniczych.
5. Prezydent miasta, burmistrz lub wójt na podstawie stosownych przepisów wydaje decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub warunkach zabudowy dla pozostałych obiektów w sytuacji, gdy dla danego terenu nie ma uchwalonego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
6. Decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wydaje na wniosek właściwego zarządcy drogi wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych - art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 2031 ze zm.). Stosownie do przepisu art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. c) wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w szczególności zawiera opinię właściwego organu nadzoru górniczego w odniesieniu do terenów górniczych.
7. Dyrektor właściwego miejscowo okręgowego urzędu górniczego po rozpatrzeniu wniosku oraz wykorzystaniu informacji od zakładu górniczego, przez którego teren górniczy przebiega planowana inwestycja opiniuje lokalizację drogi w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku.

W sprawach o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w zakresie drogi krajowej nie stosuje się przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym.
Ilekroć w przepisach Prawa budowlanego jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy, rozumie się przez to także decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Opiniowanie spraw dotyczących rekultywacji gruntów objętych działalnością górniczą

Zgodnie z art. 168 ust. l pkt 7 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze, organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad ruchem zakładów górniczych między innymi w zakresie rekultywacji gruntów po działalności górniczej, a także ochrony środowiska i gospodarki złożem, w tym według kryterium wykonywania przez przedsiębiorców obowiązków określonych w odrębnych przepisach lub na ich podstawie (art. 168 ust. 1 pkt 5).
Stawia to przed dyrektorem okręgowego urzędu górniczego cały szereg zadań, a w szczególności:
- wydawanie opinii na wniosek starosty w sprawach określonych w art. 22 ust. l ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 909 ze zm.) w zakresie dotyczącym stopnia ograniczenia lub utraty wartości użytkowej gruntów, osoby obowiązanej do rekultywacji, kierunku i terminu zakończenia rekultywacji,

- sprawdzanie, czy przedsiębiorca górniczy wydobywający kopalinę planuje i projektuje sposób, zakres i kierunek prowadzenia rekultywacji oraz termin jej zakończenia,
- kontrolowanie zgodności założeń projektowych dotyczących rekultywacji gruntów z projektem zagospodarowania złoża, planem ruchu, koncesją oraz niezbędną do prowadzenia ruchu zakładu górniczego dokumentacją z zakresu ochrony środowiska,
- kontrolowanie wykonania rekultywacji gruntów, które stały się częściowo lub całkowicie zbędne do prowadzenia dalszej działalności górniczej,

Kontrola i nadzór nad rekultywacją gruntów i zagospodarowaniem terenów po działalności górniczej powinny być prowadzone w oparciu o:
- projekt zagospodarowania złoża,
- decyzję koncesyjną,
- plan ruchu zakładu górniczego, zarówno czynnego jak i likwidowanego,
- decyzję stwierdzającą wygaśnięcie lub cofnięcie koncesji,
- decyzje starosty wydane w sprawach rekultywacji i zagospodarowania gruntów,
- decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Plan ruchu zakładu górniczego powinien zawierać ustalenia sposobu przeciwdziałania i usuwania skutków eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem rekultywacji i zagospodarowania terenów przekształconych w wyniku eksploatacji górniczej, a zatem odnośnie zagadnień związanych z ochroną środowiska - zamierzenia w zakresie ograniczania i usuwania ujemnych wpływów działalności górniczej, w szczególności obejmujące:
1) profilaktykę górniczą i budowlaną oraz usuwanie szkód wyrządzonych ruchem zakładu górniczego;
2) przewidywane kierunki, sposób oraz terminy rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego - według wzoru nr 7 rozporządzenia Ministra Środowiska z 16 lutego 2012 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych (Dz. U. z 2012 r., poz. 372).

Ponadto wskazać należy, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu odkrywkowego zakładu górniczego rekultywację gruntów w granicach zakładu górniczego prowadzi się w miarę, jak grunty te stają się zbędne całkowicie, częściowo lub na określony czas do prowadzenia ruchu zakładu górniczego (§ 162 ust. 1).

§ 162 ust 2. Rekultywację w granicach udokumentowanego złoża poprzedza się dokonaniem obmiaru wyeksploatowanej części tego złoża.

§ 162 ust. 3. Rekultywację gruntów w granicach zakładu górniczego prowadzi się w sposób określony w dokumentacji rekultywacji, zatwierdzonej przez kierownika ruchu zakładu górniczego.

§ 162 ust. 4. Dokumentację rekultywacji sporządza się w formie opisowej i graficznej, uwzględniając wymagania i wytyczne zawarte w normie określającej ogólne wytyczne projektowania rekultywacji w górnictwie odkrywkowym.

§ 162 ust. 5. W dokumentacji rekultywacji określa się kierunek, zakres, sposób i termin wykonania rekultywacji, w szczególności:
1) stan początkowy gruntów wymagających rekultywacji oraz ich docelowe ukształtowanie;
2) usytuowanie obiektów budowlanych;
3) metody kształtowania rzeźby terenu niekorzystnie przekształconego oraz odtwarzania gleb;
4) sposób regulacji stosunków wodnych na gruntach rekultywowanych;
5) sposób zabezpieczenia przeciwerozyjnego rekultywowanych powierzchni;
6) technologię i środki techniczne służące zapobieganiu powstawania pożarów na terenach rekultywowanych - w przypadku wykorzystywania do rekultywacji odpadów zawierających części palne;
7) sposób zabezpieczenia niewykorzystanej części złoża kopaliny, a w przypadku ich występowania - również sąsiednich złóż kopalin;
8) harmonogram realizacji robót rekultywacyjnych.

§ 162 ust. 6. Przepisów ust. 3-5 nie stosuje się do rekultywacji gruntów w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny na podstawie koncesji udzielonej przez starostę, z wyjątkiem rekultywacji wykonywanej z wykorzystaniem odpadów pochodzących spoza zakładu górniczego.

W § 163 rozporządzenia określono, iż wypełnianie wyrobisk górniczych i innych terenów w granicach zakładu górniczego prowadzi się wyłącznie z wykorzystaniem rodzajów odpadów określonych w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 ze zm.).
Zgodnie z art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych decyzje w sprawach rekultywacji w odniesieniu do działalności górniczej wydaje starosta po zasięgnięciu opinii dyrektora właściwego miejscowo okręgowego urzędu górniczego.
Opinie do wniosku starosty w sprawie rekultywacji i zagospodarowania gruntów wydawane są w formie postanowienia (art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego), gdzie sentencje ograniczają się do elementów związanych z działalnością górniczą w zakresie ochrony środowiska.

Wydawanie pozwoleń na nabywanie lub przechowywanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego

Warunki nabywania lub przechowywania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego określone są w następujących aktach prawnych:
1) ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r., poz. 1100 ze zm.),
2) ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r., poz. 1131 ze zm.)

Pozwolenie na nabywanie lub przechowywanie materiałów wybuchowych w zakładach górniczych wydawane jest na podstawie ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz ustawy- Kodeks postępowania administracyjnego.
Zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, dyrektor okręgowego urzędu górniczego jest organem nadzoru górniczego pierwszej instancji uprawnionym, w ramach właściwości miejscowej do wydania, odmowy wydania lub cofnięcia pozwolenia na nabywanie lub przechowywanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego:
1. dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie:
   1) robót geologicznych,
   2) wydobywania kopalin ze złóż,
   3) podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów oraz podziemnego składowania dwutlenku węgla .
2. dla przedsiębiorców wykonujących powierzone im roboty strzałowe w ruchu zakładu górniczego albo zakładu.

Wniosek o wydanie pozwolenia zgodny z wymaganiami art. 14 ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, przedsiębiorca kieruje do dyrektora okręgowego urzędu górniczego właściwego ze względu na lokalizację zakładu górniczego, albo zakładu w którym jest wykonywana wskazana wyżej działalność gospodarcza.
Zgodnie z art. 7a ust. 2 omawianej ustawy do przechowywania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej,
o której mowa w art. 10 ust. 2, stosuje się przepisy art. 115 oraz przepisy wydane na podstawie art. 120 ust 2 ustawy Prawo geologiczne i górnicze.

Wydawanie zgody na zbycie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przedsiębiorcy posiadającemu pozwolenie lub koncesję na wytwarzanie tych materiałów lub obrót tymi materiałami przez przedsiębiorcę posiadającego pozwolenie na nabywanie i przechowywanie tych materiałów

Zgodnie z art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przedsiębiorca posiadający pozwolenie, uznając za zbędne posiadane materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, może je zbyć przedsiębiorcy posiadającemu pozwolenie lub koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami po uzyskaniu na ich zbycie zgody wojewody właściwego ze względu na swoją siedzibę lub dyrektora okręgowego urzędu górniczego, o którym mowa w art. 164 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, właściwego ze względu na siedzibę zakładu górniczego albo zakładu wykonującego roboty geologiczne, a dla przedsiębiorców wykonujących powierzone im

roboty strzałowe w ruchu zakładu górniczego albo zakładu wykonującego roboty geologiczne - właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy, wyrażonej w drodze decyzji.

Wydawanie pozwoleń na używanie środków strzałowych (materiałów wybuchowych) oraz pozwoleń na przechowywanie lub używanie sprzętu strzałowego

Pozwolenie na używanie środków strzałowych (materiałów wybuchowych) w zakładach górniczych wydawane jest na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego.
Pozwolenie na przechowywanie lub używanie sprzętu strzałowego wydawane jest na podstawie art. 115 ustawy z dnia ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze i § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 kwietnia 2003 r. w sprawie przechowywania i używania środków strzałowych i sprzętu strzałowego w zakładach górniczych (Dz. U. z 2003 r. Nr 72 poz. 655) w związku z art. 224 ustawy Prawo geologiczne i górnicze i art. 104 kpa. Art. 115 ustawy Prawo geologiczne i górnicze określa, iż przechowywanie lub używanie w ruchu zakładu górniczego sprzętu strzałowego wymaga pozwolenia wydanego, w drodze decyzji, przez organ nadzoru górniczego właściwy dla miejsca wykonywania robót strzałowych, a jeżeli roboty te będą wykonywane w granicach właściwości miejscowej co najmniej dwóch organów nadzoru górniczego — organ nadzoru górniczego właściwy dla siedziby zakładu górniczego.
Natomiast jeżeli roboty strzałowe w ruchu zakładu górniczego będą wykonywane przez podmiot wykonujący w zakresie swojej działalności zawodowej czynności powierzone mu w ruchu zakładu górniczego, uzyskanie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, przez:
1) przedsiębiorcę - wyłącza obowiązek uzyskania pozwolenia w zakresie tego samego sprzętu przez ten podmiot;
2) ten podmiot - wyłącza obowiązek uzyskania pozwolenia w zakresie tego samego sprzętu przez przedsiębiorcę.

Powyższe pozwolenia wydawane są na czas nieokreślony.
Właściwy organ nadzoru górniczego odmawia wydania pozwolenia:
1) ze względu na zagrożenie obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska;
2) ze względu na ważny interes publiczny;
3) jeżeli wnioskodawcy cofnięto w ciągu ostatnich 5 lat pozwolenie z przyczyn określonych w ust. 5 art. 115 ww. ustawy.

Właściwy organ nadzoru górniczego cofa pozwolenie, jeżeli wnioskodawca prowadzi roboty strzałowe w sposób - stwarzający zagrożenie obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska.
Na przedsiębiorcy ciąży obowiązek powiadomienia organu nadzoru górniczego, najpóźniej na 7 dni przed zamierzonym terminem rozpoczęcia robót strzałowych, o powierzeniu wykonywania tych robót podmiotowi wykonującemu w zakresie swojej działalności zawodowej czynności powierzone mu w ruchu zakładu górniczego.
W zakładach górniczych mogą być stosowane materiały wybuchowe posiadające nadany numer identyfikacyjny oraz wpisane do rejestru materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

Procedura postępowania celem uzyskania pozwolenia na oddanie do ruchu podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń, obiektów podziemnego zakładu górniczego stanowiących ściany prowadzone w warunkach specjalnych oraz obiektów podziemnego zakładu górniczego stanowiących oddziały eksploatujące partie złóż rud miedzi w warunkach specjalnych

Podstawa prawna:

1) Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r., poz. 1131 ze zm.);
2) Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w podziemnych zakładach górniczych (Dz. U. Nr 139, poz. 1169 ze zm.).

3) Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu odkrywkowego zakładu górniczego (Dz. U. z 2013 r., poz. 1008).

Po wejściu w życie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze w art. 224 wskazano, że dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wejścia w życie rozporządzeń wydanych na podstawie nowych artykułów wymienionej ustawy. O ile do odkrywkowych zakładów górniczych oraz do otworowych zakładów górniczych takie rozporządzenia wydano to przepisy wykonawcze regulujące sprawy bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w podziemnych zakładach górniczych zostały dotychczasowe tj. z 2002 r., dlatego też rozporządzenie to posługuje się formą „zezwolenia" a nie „pozwolenia" o którym mówi ustaw Prawo geologiczne i górnicze.

Do podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń podziemnego zakładu górniczego zalicza się – (na podst. § 30 ust.2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w podziemnych zakładach górniczych:

1) szyby,
2) górnicze wyciągi szybowe w szybach i szybikach,
3) stacje wentylatorów głównych,
4) stacje odmetanowania wraz z siecią rurociągów,
5) wewnętrzne instalacje i sieci elektroenergetyczne wysokiego i średniego napięcia, zasilające podstawowe obiekty i urządzenia na powierzchni,
6) centrale i dyspozytornie wraz z systemami łączności, bezpieczeństwa i alarmowania oraz magistralne sieci telekomunikacyjne,
7) urządzenia i układy przewozu ludzi w wyrobiskach poziomych oraz pochyłych o nachyleniu do 45°,
8) główne stacje sprężarek powietrza wraz z siecią rurociągów w szybach,
9) urządzenia i układy głównego odwadniania wraz z rozdzielniami zasilającymi,
10) główne składy paliw, olejów i środków smarnych oraz stałe komory napełniania paliwem środków transportowych,
11) główne urządzenia do wytwarzania i transportu podsadzki i mieszanin doszczelniających.

Nie jest wymagane uzyskanie pozwolenia organu nadzoru górniczego, jeśli obiekt, maszyna lub urządzenie stanowi wyposażenie lub część składową obiektu budowlanego zakładu górniczego, dla którego pozwolenia na użytkowanie są wydawane przez właściwe organy nadzoru górniczego na podstawie przepisów prawa budowlanego.

Dyrektor okręgowego urzędu górniczego jest właściwym organem nadzoru górniczego, wydającym pozwolenie na oddanie do ruchu nw. podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń w podziemnych zakładach górniczych:

1) szybów,
2) stacji odmetanowania wraz z siecią rurociągów,
3) urządzeń i układów przewozu ludzi w wyrobiskach poziomych oraz pochyłych o nachyleniu do 45º,
4) głównych stacji sprężarek powietrza wraz z siecią rurociągów w szybach,
5) urządzeń i układów głównego odwadniania wraz z rozdzielniami zasilającymi,
6) głównych składów paliw, olejów i środków smarnych oraz stałych komór napełniania paliwem środków transportowych,
7) głównych urządzeń do wytwarzania i transportu podsadzki i mieszanin doszczelniających.

Właściwym organem nadzoru górniczego do wydawania pozwoleń na oddanie do ruchu pozostałych podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń jest Dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego.

Zezwolenie, o którym mowa w § 30 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki, wydaje się na wniosek kierownika ruchu zakładu górniczego na podstawie przedłożonej dokumentacji technicznej i protokołu odbioru technicznego, dokonanego przez komisję powoływaną przez kierownika ruchu zakładu górniczego.

Protokół odbioru technicznego powinien w szczególności zawierać stwierdzenie, że obiekt, maszyna lub urządzenie przewidziane do oddania do ruchu wykonane zostały zgodnie z dokumentacją

techniczną, a wyniki wykonanych pomiarów i prób zgodne są z wymaganiami określonymi w odrębnych przepisach i w Polskich Normach.
Zezwolenie, o którym mowa w § 30 ust. 1, wydaje się po uzyskaniu zezwoleń i decyzji wymaganych na podstawie odrębnych przepisów oraz potwierdzeniu, że dany obiekt, maszyna i urządzenie spełnia wymagania określone w przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego.
Wymagania określone w § 30 i 31 ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki powinny być spełnione w przypadku wprowadzenia istotnych zmian konstrukcyjnych lub zmian warunków eksploatacji podstawowych obiektów i urządzeń zakładu górniczego.
Za istotną zmianę konstrukcyjną lub zmianę warunków eksploatacji uważa się odpowiednio, zmianę parametrów konstrukcyjnych lub warunków prowadzenia ruchu, które zawarte zostały
w dokumentacjach technicznych i w zezwoleniu na oddanie do ruchu.
Właściwy organ nadzoru górniczego może przed wydaniem zezwolenia, o którym mowa w § 30 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki, zarządzić przeprowadzenie próbnego ruchu obiektów, maszyn i urządzeń, określić jego zakres i sposób kontroli oraz uzależnić wydanie zezwolenia od uzyskanych wyników.
W odkrywkowych zakładach górniczych do podstawowych obiektów i urządzeń zakładu górniczego zalicza się:

1) główne rozdzielnie elektryczne wysokiego i średniego napięcia,
2) centrale telefoniczne i dyspozytorskie wraz z systemami łączności i alarmowania,
3) główne urządzenia i układy odwadniania.

Zgodnie z art. 114 ust. 2 ustawy Prawo geologiczne i górnicze oddanie do ruchu w zakładzie górniczym, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1 ustawy: podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń, obiektów podziemnego zakładu górniczego stanowiących ściany prowadzone w warunkach specjalnych oraz obiektów podziemnego zakładu górniczego stanowiących oddziały eksploatujące partie złóż rud miedzi w warunkach specjalnych, jak również dokonywanie ich istotnych zmian konstrukcyjnych lub istotnych zmian warunków eksploatacji, wymaga pozwolenia wydanego, w drodze decyzji, przez właściwy organ nadzoru górniczego.
Zgodnie z ust. 3 ustawy przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli obiekt, maszyna lub urządzenie stanowi wyposażenie lub część składową obiektu budowlanego zakładu górniczego, dla którego pozwolenia na użytkowanie są wydawane przez właściwe organy nadzoru górniczego na podstawie przepisów prawa budowlanego.
W myśl ust. 4 właściwy organ nadzoru górniczego może przed wydaniem pozwolenia, o którym mowa w ust. 2, nakazać, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, przeprowadzenie próbnego ruchu obiektów, maszyn, urządzeń lub ścian, określając jego zakres i sposób kontroli oraz uzależniając wydanie pozwolenia od uzyskanych wyników.
Zatem dyrektor okręgowego urzędu górniczego jest właściwym organem wydającym pozwolenie na oddanie do ruchu podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń w odkrywkowych zakładach górniczych.
Pozwolenie, o którym mowa powyżej, wydaje się na wniosek kierownika ruchu zakładu górniczego na podstawie przedłożonej dokumentacji technicznej i protokołu odbioru technicznego dokonanego przez komisję powołaną przez kierownika ruchu zakładu górniczego. Protokół odbioru technicznego w szczególności zawiera informację, że przewidziane do oddania do ruchu obiekt lub urządzenie wykonane zostały zgodnie z dokumentacją techniczną. (§ 57 rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w podziemnych zakładach górniczych). Wymagania określone w celu uzyskania pozwolenia na oddanie do ruchu podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń zakładu górniczego powinny być spełnione również w przypadku wprowadzenia istotnych zmian konstrukcyjnych lub istotnych zmian warunków eksploatacji podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń zakładu górniczego.
Za istotną zmianę konstrukcyjną lub zmianę warunków eksploatacji uważa się, odpowiednio, zmianę parametrów konstrukcyjnych lub warunków prowadzenia ruchu, które zawarte zostały w dokumentacjach technicznych i w pozwoleniu na oddanie do ruchu podstawowych obiektów i urządzeń zakładu górniczego. Organ nadzoru górniczego może uzależnić wydanie pozwolenia na

oddanie do ruchu obiektu, maszyny lub urządzenia od wyników przeprowadzonego próbnego ich ruchu.

Wydawanie decyzji w sprawie wyrażenia zgody na likwidację funduszu likwidacji zakładu górniczego

Zgodnie z art. 128 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na działalność w zakresie

1) wydobywania kopalin ze złóż,
2) podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji,
3) podziemnego składowania odpadów,

tworzy fundusz likwidacji zakładu górniczego, oraz gromadzi na nim środki. Powyższe nie jest obowiązkowe dla przedsiębiorcy, który uzyskał koncesję starosty. Przedsiębiorca może utworzyć wspólny fundusz dla więcej niż jednego zakładu górniczego. Środki funduszu gromadzi się na wyodrębnionym rachunku bankowym w postaci środków pieniężnych. Środki funduszu mogą być gromadzone również w postaci bonów skarbowych lub obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa. Likwidacja funduszu następuje po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego, za zgodą Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Warszawie, wyrażoną, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Wydawanie decyzji w sprawie zwolnienia przedsiębiorcy z obowiązku posiadania własnych służb ratownictwa górniczego albo powierzenia realizacji tego obowiązku w całości lub w części podmiotom zawodowo trudniącym się ratownictwem górniczym

Zgodnie z art. 122 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze ratownictwo górnicze tworzą:

1) służby ratownictwa górniczego przedsiębiorcy;
2) podmioty zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym.

Do ich zadań należy:

1) niezwłoczne niesienie pomocy w przypadku zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub bezpieczeństwa powszechnego;
2) wykonywanie prac profilaktycznych - prace te mają na celu zapobieganie bezpośredniemu zagrożeniu bezpieczeństwa osób lub ruchu zakładu górniczego w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 124.

Przedsiębiorca jest obowiązany:

1) posiadać własne służby ratownictwa górniczego albo powierzyć realizację tego obowiązku w całości lub w części podmiotom zawodowo trudniącym się ratownictwem górniczym;
2) posiadać plan ratownictwa górniczego;
3) zapewnić stałą możliwość udziału w akcji ratowniczej zawodowych specjalistycznych służb podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górniczym, w sposób określony w umowie, o powierzenie przez przedsiębiorcę podmiotowi zawodowo trudniącemu się ratownictwem górniczym realizacji w całości lub części obowiązku posiadania własnych służb ratownictwa górniczego (zgodę na tę umowę wyraża Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, w drodze decyzji, w przypadku spełniania przez ten podmiot wymagań przewidzianych w przepisach wydanych na podstawie art. 124 cyt. ustawy).

Jeżeli występujące w zakładzie górniczym zagrożenia naturalne i ich natężenie nie wymagają spełnienia przez przedsiębiorcę obowiązku posiadania własnych służb ratownictwa górniczego albo powierzenia realizacji tego obowiązku w całości lub w części podmiotom zawodowo trudniącym się ratownictwem górniczym, i jeżeli nie spowoduje to pogorszenia stanu bezpieczeństwa w zakładzie górniczym, właściwy organ nadzoru górniczego może, w drodze decyzji, zwolnić przedsiębiorcę z tego obowiązku, w całości lub w części. Przedsiębiorca, który uzyskał zwolnienie, jest obowiązany zabezpieczyć możliwość prowadzenia akcji ratowniczej przez podmioty trudniące się zawodowo ratownictwem górniczym, w sposób określony w planie ratownictwa górniczego oraz umowie zawartej z tym podmiotem.

Na podstawie art. 122 ust. 17 ustawy Prawo geologiczne i górnicze, przedsiębiorca występuje z wnioskiem wraz z uzasadnieniem do dyrektora właściwego miejscowo okręgowego urzędu górniczego o zwolnienie w całości lub w części z obowiązku posiadania zorganizowanego ratownictwa górniczego w danym zakładzie górniczym. Do wniosku przedsiębiorca dołącza opłatę skarbową oraz ewentualne załączniki.

1. W toku postępowania w sprawie wydania decyzji, inspektor okręgowego urzędu górniczego przeprowadza kontrolę celem rozpoznania zagrożeń naturalnych mogących wystąpić w danym zakładzie górniczym oraz ich natężenia.
2. Po przeprowadzeniu kontroli oraz po merytorycznej analizie wniosku dyrektor okręgowego urzędu górniczego wydaje decyzję o zwolnieniu.

Powyższych zasad nie stosuje się do przedsiębiorców wydobywających kopaliny metodą odkrywkową. Są oni obowiązani zabezpieczyć możliwość prowadzenia akcji ratowniczej przez inne jednostki ratownicze.

Praca w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Gdańsku

Zasady przeprowadzania naboru oraz stosunek pracy w urzędach górniczych reguluje ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. 2016 r. poz. 1345 ze zm.). Zatrudnione na jej podstawie osoby są członkami korpusu służby cywilnej, stosunek pracy pracowników powołanych na wyższe stanowiska w służbie cywilnej reguluje ustawa o służbie cywilnej. Natomiast warunki pracy pracowników powołanych na stanowiska dyrektorów i zastępców dyrektorów okręgowych urzędów górniczych i Specjalistycznego Urzędu Górniczego reguluje ustawa z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1511 ze zm.).

Informacje o wolnych stanowiskach pracy upowszechnia się w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Biuletynie Informacji Publicznej urzędu oraz w siedzibie Urzędu na tablicy ogłoszeń. Nabór do służby cywilnej jest otwarty i konkurencyjny, odbywa się w drodze upowszechnienia informacji o wolnym stanowisku pracy w formie ogłoszenia. Nadesłane, w odpowiedzi na to ogłoszenie, oferty są analizowane pod kątem spełniania wymagań formalnych i koniecznych określonych w ogłoszeniu. Oferty nadesłane po terminie nie są rozpatrywane. Odpowiadając na ogłoszenie, należy wysłać lub złożyć życiorys zawodowy i list motywacyjny, kopię dowodu albo oświadczenie o posiadaniu obywatelstwa polskiego, kopie dokumentów potwierdzających wykształcenie, przebieg zatrudnienia oraz oświadczenie o korzystaniu z pełni praw publicznych, nieskazaniu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe oraz pisemną zgodę na przetwarzanie danych osobowych do celów rekrutacji, a także inne dokumenty, jeżeli w ogłoszeniu zawarta jest taka informacja.

Zgodnie z ww. ustawą, w urzędzie może być zatrudniona osoba, która:

1) jest obywatelem polskim,

Osoba nieposiadająca obywatelstwa polskiego może zostać zatrudniona na stanowisku pracy, na którym wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa, jeżeli posiada znajomość języka polskiego potwierdzoną dokumentem określonym w przepisach (art. 5 ustawy o służbie cywilnej).

2) korzysta z pełni praw publicznych,
3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
4) posiada kwalifikacje wymagane w służbie cywilnej,
5) cieszy się nieposzlakowaną opinią.

Dyrektor generalny urzędu niezwłocznie po przeprowadzonym naborze upowszechnia informację o wyniku naboru przez umieszczenie jej w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu, w Biuletynie urzędu oraz w Biuletynie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Stosunek pracy pracownika służby cywilnej nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony lub na czas określony.

W przypadku osób podejmujących po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej umowę o pracę zawiera się na czas określony 12 miesięcy z możliwością wcześniejszego rozwiązania stosunku pracy za dwutygodniowym wypowiedzeniem.

Służba przygotowawcza trwa nie dłużej niż 4 miesiące i kończy się nie później niż z upływem 8 miesięcy od podjęcia pracy przez pracownika. Służba przygotowawcza kończy się egzaminem. Zakres, sposób przeprowadzenia oraz warunki zaliczenia egzaminu określa dyrektor generalny urzędu. Służba przygotowawcza ma na celu teoretyczne i praktyczne przygotowanie pracownika służby cywilnej do należytego wykonania obowiązków służbowych. Absolwenci Krajowej Szkoły Administracji Publicznej są zwolnieni z tego obowiązku. Osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, podlega pierwszej ocenie w służbie cywilnej. Pierwszej ocenie w służbie cywilnej, może również podlegać osoba zatrudniona w celu zastępstwa nieobecnego członka korpusu służby cywilnej. Ocenie tej nie podlega absolwent Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, który złożył wniosek o mianowanie w służbie cywilnej. Pierwsza ocena w służbie cywilnej jest dokonywana nie wcześniej niż po upływie 8 miesięcy od nawiązania stosunku pracy i nie później niż miesiąc przed upływem okresu, na który została zawarta umowa o pracę ocenianego. Bezpośredni przełożony ocenianego w porozumieniu z kierującym komórką organizacyjną, w której pracownik jest zatrudniony, dokonuje pierwszej oceny w służbie cywilnej, biorąc pod uwagę:

1) postawę pracownika, jego zaangażowanie i postępy w pracy, relacje ze współpracownikami oraz terminowość wykonywania zadań;
2) wynik egzaminu ze służby przygotowawczej;
3) sporządzone przez ocenianego pracownika sprawozdanie dotyczące zadań realizowanych przez niego w trakcie przepracowanego okresu.

Po dokonaniu oceny kierujący komórką organizacyjną wnioskuje do dyrektora generalnego urzędu w przypadku:

1) przyznania oceny pozytywnej - o zawarcie z ocenionym umowy o pracę na czas nieokreślony albo
2) przyznania oceny negatywnej - o niezawieranie z ocenionym umowy o pracę na czas nieokreślony albo o rozwiązanie umowy o pracę na czas określony.

Pozytywny wynik ukończenia służby przygotowawczej do służby cywilnej oraz pozytywna pierwsza ocena są warunkiem koniecznym do przedłużenia z pracownikiem umowy o pracę na czas nieokreślony.

Opiniowanie projektu zagospodarowania złoża

Dyrektor okręgowego urzędu górniczego opiniuje projekt zagospodarowania złoża stanowiący załącznik do wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża. (art. 26 ust. 3a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze). Obowiązek przedłożenia przez przedsiębiorcę do zaopiniowania dotyczy tylko projektów zagospodarowania złóż kopalin objętych własnością górniczą, z wyłączeniem złóż węglowodorów, wód leczniczych, wód termalnych i solanek. Organ nadzoru górniczego wydaje wnioskodawcy opinię w terminie 14 dni od dnia doręczenia projektu zagospodarowania złoża. W przypadku niewyrażenia opinii w tym terminie uważa się, że organ nadzoru górniczego nie zgłasza uwag. Opinia właściwego organu nadzoru górniczego, dołączona do wniosku koncesyjnego stanowi dla organu koncesyjnego dodatkową informację w postepowaniu o udzielenie koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża. Wyrażona przez organ nadzoru górniczego opinia ma charakter ekspercki i nie ma możliwości jej zaskarżenia w trybie administracyjnym do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego lub sądowo-administracyjnym.

Wydawanie decyzji w sprawie naliczania opłat podwyższonych

Dyrektor okręgowego urzędu górniczego jest organem właściwym do wydawania decyzji w sprawie naliczania opłat podwyższonych wobec podmiotu prowadzącego działalność bez wymaganej koncesji albo podmiotu, który prowadzi roboty geologiczne bez zatwierdzonego projektu robót geologicznych albo podlegającego zgłoszeniu projektu robót (art. 140 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 140 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze). Organ nadzoru górniczego może wydać powyższą decyzję również na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy Prawo geologiczne i górnicze w przypadku naruszenia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy Prawo geologiczne i górnicze, czyli przekroczenia warunków wydobycia dla zaspokojenia potrzeb własnych przez osoby fizyczne (wydobywanie piasków i żwirów z nieruchomości stanowiących przedmiot prawa własności bez użycia środków strzałowych, nie większe niż 10 m^3 w roku kalendarzowym, nie naruszające

przeznaczenia nieruchomości); bądź niezgłoszenia z 7-dniowym wyprzedzeniem właściwemu organowi nadzoru górniczego o lokalizacji ww. zamierzonych robót dla zaspokojenia potrzeb własnych i zamierzonym czasie ich wykonania. Właściwy organ nadzoru górniczego wszczyna postępowanie w sprawie zgodnie z art. 143 ust. 2 ustawy Prawo geologiczne i górnicze wobec podmiotu, który prowadzi działalność bez wymaganej koncesji albo podmiotu, który prowadzi roboty geologiczne bez zatwierdzonego albo podlegającego zgłoszeniu projektu robót geologicznych. W przypadku braku ww. podmiotów organ nadzoru górniczego prowadzi postepowanie wobec właściciela nieruchomości albo innej osoby posiadającej tytuł prawny do nieruchomości, na której jest prowadzona ta działalność lub roboty geologiczne (art. 143 ust. 3 ustawy Prawo geologiczne i górnicze). Organ nadzoru górniczego wydaje decyzję po przeprowadzonym postępowaniu, zebraniu materiału dowodowego w postaci dokonania pomiarów geodezyjnych i obliczeń, sporządzenia dokumentacji mierniczo/górniczo-geologicznej, informacji odnośnie stawek opłaty podwyższonej (art. 140 ust. 3 ustawy Prawo geologiczne i górnicze). Do naliczania opłaty podwyższonej stosuje się stawki opłat obowiązujące w dniu wszczęcia postępowania (art. 140 ust. 5 ustawy Prawo geologiczne i górnicze). W rozstrzygnięciu podaje się wyliczoną wysokość opłaty podwyższonej wraz z wyliczeniem 60% od niej, które stanowi dochód gminy i 40% stanowiących dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Decyzja w sprawie opłaty podwyższonej nie może być wydana po upływie 5 lat od końca roku, w którym nastąpiło zdarzenie uzasadniające jej wydanie (art. 143 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze).

Za treść informacji odpowiada:
Lidia Król - Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku
Czas wytworzenia informacji:
20 lutego 2017 r.